

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 10 Lei.
Pe jumătate de an 5 Lei.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA:
Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.
Telefon pentru oraș și comitat Nr. 208.

PROTOCOLUL

despre ședințele Sinodului eparhial din dieceza ort. română a Aradului, ținute în sesiunea ordinară a anului 1921.

Ședința I

s'a ținut în 25 Aprilie (8 Maiu) 1921 la orele 12^{1/4} d. m. în sala mare a Seminarului diecezan.

Președinte: Preasfinția Sa Domnul episcop diecezan Ioan I. Papp. Notar: Dr. Eugen Costina.

Nr. 1. După asistare la sfântă liturghie împreună cu chemarea Duhului sfânt și cu Te-Deum pentru reînțoararea norocoasă dela Atena a A. S. R. Principelui Moștenitor de tron Carol cu aleasa Sa soție A. S. R. Elena, întruindu-se deputații sinodului la oara și în locul arătat mai sus, P. S. Sa Dr. episcop Ioan I. Papp deschide sesiunea prin următorul cuvânt ascultat cu deosebită plăcere și acoperit cu aplauze vii:

Hristos a înviat,

Domnilor deputați!

Nainte cu opt zile am prăznuit și noi cu întreg clerul și poporul bisericii noastre ortodoxe de pretutindenea marele praznic de pomenire a zilei, în care adevărul băjocorit și restignit și-a serbat triumful său. Am prăznuit adecă pomenirea faptului de vecinică întărire a credinței omului în puterea dumnezeirii Fiului lui Dumnezeu, Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, putere dovedită prin patima Sa de bunăvoie și prin prealuminata Lui înviere din morți, iar astăzi ne-am întrunit și noi în acest sinod eparhial — precum se întrunesc și reprezentanții clerului și poporului din diecezele surori din mitropolia noastră ortodoxă română de dincoace de Carpați în centrele reședințelor lor episcopicești — la praznicul de pomenire a redobândirii dreptului la viața sinodală, adecă a dreptului de a ne conduce noi înșine afacerile noastre bisericicești, școlare și fundamentale pe baza statutului nostru organic, valabil și obligator pentru toate corporațiunile și organele acestei mitropolii.

Pentru ca cei ce nu cunosc, să cunoască pe deplin însemnătatea acestui așezământ de lege a bisericii noastre de aici, ating la acest loc, ca deodată cu clerul și poporul diecezelor surori ale

mitropoliei noastre am împlinit și noi periodul al 17 (de câte trei ani) și cu ziua de astăzi înțrăm în al 18 period de viață sinodală, și mai ating și aceea, că precum începerii și deschiderii perioadelor anterioare le-au premers alegeri nouă, tot astfel au premers alegeri nouă de reprezentanți și începerii și deschiderii actualului period, al căror rezultat se exprimă în persoanele Domniilor voastre Domnilor deputați, parte realeși parte aleși de nou.

Când acum mă cuget la decursul alegerilor pentru acest period nu pot trece fără să accentuez cu subliniere faptului, că ele s'au efectuat cu așa strictă observare a normelor în vigoare, în cât nici un mandat nu s'a excepționat, fapt acesta, care denotă maturitatea la care au ajuns clerul și poporul nostru în practica de 51 ani a vieții sale constituționale, ceea ce alegătorilor le servește spre laudă, iar nouă spre bucurie deosebită, nu numai din motivul, că validarea mandatelor va decurge de tot neted spre întărirea dragostei de conlucrare frățească la atingerea scopului urmărit prin asemenea întruniri, ci bucuria noastră se întemeiază și pe împrejurarea, ca asemenea procedeu corect, ridică prestigiul organizației bisericii noastre de aici.

Câtă însemnătate are pentru biserica vie a provinciei noastre mitropolitane de aici viața ei constituțională, o poate judeca și aprecia după adevărata ei valoare numai și numai acela, care cunoaște trecutul și prezentul acestei biserici, și ca atare va face asemănarea cuvenită între veacurile de restriste — când clerul și poporul nostru era redus la datorințe fără drepturi — și între zilele noastre de mângâiere și înălțare sufletească și de întărire în nădejdea binelui ce ne asigură însuș faptul, că pomenitul așezământ de lege nu numai nu slăbește legătura duhovnicească dintre păstori și păstoriți, dintre episcopi și eparhioții lor, ci din contra o întărește prin faptul de notorietate publică, că acestor eparhioți li-se dă nu numai libertatea, putința și posibilitatea de conlucrare cu episcopul alături în toate afacerile privitoare la susținerea, întărirea și dezvoltarea progresivă a instituțiilor noastre religioase morale și culturale economice și la sporirea și augmentarea lor după trebuință și putință, ci li-se dă și mai mult, li-se dă și dreptul de controlă asupra activității tuturor organelor dela conducere.

Că viața constituțională a bisericii noastre de aici nu slăbește, ci întărește

legătura duhovnicească dintre noi episcopii și dintre credincioșii noștri, ce altă dovadă mai grăitoare aș putea invoca decât faptul cunoscut, că noi și acum ca și în trecut ne-am dus fieștecare cu duhul său la eparhioții săi spre împreună prăznuire cu ei a marelui praznic dumnezeesc, cum prăznuiesc și ei cu fiii lor trupești zilele lor de mai mare însemnătate și de mai rară bucurie familiară, cu care prilej n'am întrelăsat a le da și sfaturi și povețe de adevărată viață creștinească, iar pe ziua de astăzi v'am chemat pre Domniile Voastre ca și reprezentanți legali ai eparhioțiilor mei aici cu scopul și dorința, ca deodată cu prăznuirea bucuriei de pomenire a recăștigării dreptului nostru la viața constituțională, să Vă exerciați în aceasta supremă corporațiune diecezană dreptul asigurat prin mandatul, cu care V'a onorat încrederea alegătorilor.

De aceea, văzându-Vă grupați acum în jurul meu ca tot atâția fii credincioși, tot atâția bărbați devotați binelui obștesc al bisericii noastre naționale ortodoxe și a așezămintelor ei, Vă întimpin pre toți de o potrivă cu bucurie și cu dragoste părintească, și Vă salut cu salutarea creștinească „Hristos a înviat” rugându-Vă totodată, ca întru exercierea dreptului statutar să studiați cu toată sollicitudinea, scrupulozitatea și obiectivitatea rapoartele generale și speciale ce Vă prezentăm; să cenzurați socotelile fondurilor și fundațiilor administrate la Consistorul nostru și toată activitatea organelor consistoriale dându-ne și sfatul în direcționarea activității ulterioare a organelor noastre.

Domnilor deputați!

Intervalul dela ultima noastră întrunire aici o fost bogat în evenimente mai rari, atât în viața de stat cât și în viața noastră bisericicească.

Dintre acestea țin să înregistrăm și eternizăm în anele noastre în linia primă ceea ce obvenite în familia regală a Statului nostru român și anume: evenimentele de adevărată însemnătate istorică și de bucurie generală pentru toți cetățanii Țării că: la 27 februarie a. c. sa celebrat în catedrala mitropoliei noastre din București cununia religioasă a A. S. R. principesa Elisabeta cu A. S. R. principele George a Greciei, iar la 10 Martie a. c. s'a celebrat la Atena cununia A. S. R. a principelui moștenitor Carol cu A. S. R. principesa Elena a Greciei. (Sa trăiască).

La reîntoarcerea dela Atena, aceasta augustă păreche făcându-și tocmai astăzi intrarea în București, capitala României întregite, am și folosit prilejul cu dor așteptat și am înălțat dela S. Altariu rugăciuni de mulțumită pentru norocoasa ei reîntoarcere, precum am înălțat și cereri cu osârdie, ca Ceriul să binecuvinte sacrul ei connubiu cu viață îndelungată și cu deplină fericire spre binele și salutea neamului și a bisericii noastre ortodoxe române naționale. (Să trăiască).

În linia doua țin să înregistrăm și să eternizăm în analele noastre evenimentul de mare însemnătate istorică bisericească și de bucurie specială pentru frații nostri ortodoxi din județul Bihor, pentru cari Congresul nostru național bisericesc a aflat de binevenite schimbările vremii și astfel de plinită vremea pentru a le reactiva episcopia veche vacantă de 226 ani, carea cu aprobarea factorilor superiori în drept s'a și reactivat în cadrul statului nostru organic astfel: că acum are să urmeze numai introducerea alesului și hirotonitului arhieru Roman R. Ciorogariu în scaunul acestei episcopii reînviată.

În fața acestor stări de lucruri, cari au provocat schimbarea radicală a tabloului de mai nainte a membrilor acestui Sinod, aș fi nedrept față cu mine însumi, dacă nu aș atinge spre orientarea tuturor celor de acum și din viitorul apropiat și îndepărtat, că, reactivarea acestei dorințe a compatrioților mei nu numai nu o-am împedecat nici direct nici indirect, ci din contra am promovat-o prin votul meu la toate întrunirile noastre sinodale și congresuale — când a fost sulevată; dar am promovat-o în mod mai pronunțat în anul 1919 la recepțiunea, ce gloriosii nostri Suverani: — M. Sa Ferdinand I. Regele tuturor Românilor și M. Sa regina noastră Maria, milostiva și acrotitoarea mamă a tuturor săracilor și neputincioșilor — S'au îndurat preagrațios a acorda și bisericii noastre cu prilejul înaltei Lor vizite la Oradea-mare, când în fruntea deputațiunii bisericii noastre ni-am început agrăirea omagială din îndemnul propriu cu cuvintele: *Clerul și poporul ortodox român din acest județ* cu o populațiune de preste 230 = două sute treizeci de mii suflete este lipsit dela 1695 de episcopia și de episcopul ei propriu, și de atunci a fost supus în celea duhovnicești episcopilor din Arad etc.

La aceasta omagială agrăire M. Sa gloriosul nostru Suveran s'a îndurat a răspunde preagrațios între altele astfel: *„Episcopia de aici va fi realizată în timp mai scurt decât ce credeți.”*

Și iată! cuvântul trup s'a făcut. (Să trăiască).

Al treilea eveniment de însemnătate istorică pentru orașul Arad și de însemnătate istorică și bucuria generală pentru biserica noastră ortodoxă națională este faptul, că A. S. R. principele Nicolae s'a îndurat preagrațios a ne onora cu înalta Sa prezență în 7 Aprilie „*praznicul Bunei vestiri*” cu care prilej S'a îndurat preagrațios a primi găzduirea la reședința noastră episcopescă. (Să trăiască).

Coincidența plăcută a înaltei vizite cu praznicul pomenit, am privit-o de bun augur, și în cuvintele de întâmpinare am și accentuat, că în persoana A. S. R. salut cu devotament pre nainte mergăto-

rul glorioșilor nostri Suverani, pe Cari li așteptăm cu omagii de adâncă și necondiționată supunere și de cel mai deplin devotament.

Domnilor deputați!

Și până să urmeze rapoartele oficioase, de cari vom avea să ne ocupăm în actuala sesiune sinodală, țin de neapărată trebuință să vă atrag binevoitoarea atențiune asupra raportului special referitoriu la dorința susținerii școlii noastre confesionale cu ajutor de stat conform concluzului măritului congres național bisericesc Nr. 48/920.

Ating aci spre orientare tuturor, că înaltul nostru Guvern admite tuturor confesiunilor să-și susțină școlile din mijloacele proprii, și minoritățile le vor și susține ale lor, având spre acest scop mijloace suficiente din dărnicia sistemului apus, care le-a îngămădit ca latifundii de extenziune fabuloase și cu milioane de bani, precând bisericii noastre nu i-a dat nici o palmă de pământ.

În fața acestei situații, noi reflectăm și ne susținem dreptul la ajutorul de stat pentru acoperirea trebuințelor bisericii noastre naționale, și a fiicei ei a Școlii confesionale nu numai ca o reparare a nedreptăților ce a trebuit să suferim în trecut sub toate sistemele de guvernament, ci noi reflectăm și cerem cu insistență ajutorul de stat spre scopul pomenit chiar și din motivul, că școala noastră confesională nu numai nu slăbește ci întărește temelii statului prin însuș faptul, că această școală se ocupă nu numai cu deșteptarea minții ci și cu nobilitarea inimii, ea adevărat nu face numai instrucțiune ci și educațiune religioasă morală a elevilor, prin ce și-a eluptat dreptul de superioritate față cu ori ce alt tip de școală.

Cunoscând acestea nu mă îndoiesc că Ve-ți sprijini cererea ce vă adresăm în interesul prestigiului bisericii noastre ortodoxe, și aceasta și din deosebitul motiv, că dacă minoritățile își susțin caracterul confesional al școlilor lor, iar ale noastre ar trebui să le închidem din lipsa mijloacelor de susținere, noi am rămânea de tot blamați, și străinii ni-ar arăta cu degetul, că am tot alarmat lumea cu nedreptățile suferite, pe când baza lamentărilor noastre nu o recunoaște acum nici însuș Guvernul statului nostru român.

Mai adaug la acest loc, că fiind de actualitate atât chestia de organizare a bisericii noastre cât și proiectul de concordat prezentat Guvernului nostru de scaunul papal, avem libertatea de a ne pronunța și în acestea chestii și avem să ținem cont de adevărul, că ochii clerului și ai poporului mitropoliei noastre sunt ațintiți asupra centrelor episcopicești și astfel și asupra noastră.

După toate acestea, — precum în sfânta biserică așa și aici, rog pe bunul și milostivul Dumnezeu; să ne lumineze mintea cu razele înțelepciunii sale cei dumnezeiești, să miște inima și să determine voința noastră spre conlucrare în înțelegere frățească și iubire creștinească la ajungerea scopului urmărit, — declar sesiunea noului period și astfel ședința Sinodului eparhial, convocată pe ziua de astăzi de deschisă.

Deputatul Dr. Aurel Cosma răspunde la cuvântul de deschidere prin următoarea

vorbire acoperită de aplauze și aprobare în Intregulu Sinod:

*Preasfințite Domnule Episcop,
Bunul nostru Arhipăstor!*

Cuvintele călduroase și pline de înțelepciune ce ne-ați adresat și de astăzi, ne dau o nouă probă de dragoste și solicitudinea ce ați avut totdeauna și aveți pentru așezămintele bisericești și școlare ale diecezei noastre. Străduințele aproape binilenare ale neamului românesc din creierii Carpaților și până la undele Tisei au putut să fie în zilele noastre numai așa infăptuite, că acest neam, călăuzit de credința sfântă a bisericii noastre dreptmăritoare, a privit biserica strămoșească de pavăza a Inseș ființei sale naționale. Ea forma din timpurile cele mai îndepărtate și formează până astăzi acele pilastri de granit, pe cari de prezent se ridică atât de sumptuos clădirea măreață a unității noastre naționale intruchipată în cadrele României-Mari. Dar când sufletele noastre aduc smirnă și tămăie Geniului românesc pentru izbânda mare a aspirațiilor noastre naționale, în acelaș moment ni-se impune fortificarea acelu factor, care să ne dea garanța neperitoare a dăinuirii de veci a neamului românesc și învățăturile trecutului nostru ne spun, că acel factor iărăș nu este altul decât biserica și legea noastră ortodoxă, așa cum am moștenit-o noi, generația fericită de astăzi dela moș-strămoșii noștri. În cadrul României-Mari trebuie deci să întărim așezămintele noastre bisericești și culturale astfel, că ele să fie piastri și mai neperitoare decât cei ai marelui nostru împărat Traian dela Turnul-Severinului. În cuvântul de deschidere Preasfinția-Voastră ați atins însă și corzile unor îngrijorări pe cari le simțim și noi și cuvintele D-Voastră aflat adânc resunet în sufletele noastre. Că până acum așa și în viitor noi reprezentanții legali ai românilor ortodoxi care ne-au trimis aici, nu vom îngădui niciodată că în statul român să primeze interesele altor confesiuni decât cele ale bisericii noastre dreptmăritoare, care singură trebuie și în viitor se dea timbru acestui stat. În frunte cu Preasfinția-Voastră vom căuta să facem dreptate acelor martiri ai neamului nostru, cărora în linia prima trebuie se le mulțumim că astăzi suntem aceia cari suntem: cetățeni liberi ai României-Mari și acești martiri nu sunt alții decât învățătorii noștri confesionali. Este o anomalie și un paradox că învățătorii de stat de aici, străini de legea și de neamul nostru, dușmani neimpăcați tot ce era românesc, să fie infruptați toate bunătățile pământeste, câtă vreme învățătorii noștri, acești apostoli și martiri ai neamului românesc, să fie astăzi în România-Mare peritori de foame. Tot așa va trebui aranjată și situația materială a preoților noștri, cari cu răbdare apostolică așteaptă și ei dreptate dela Statul Român și numai atât. Nu se poate, că toți aceia, pe cari noi li aveam mai scump să fie acum copiii nimănui.

Dar în aceste momente de înaltelevațiune sufletească pentru noi se ațintesc și ochii alor multe zeci de mii de eparhioți ai Preasfinției-Voastră asupra lucrărilor acestui Sinod. Sunt ochii plini de lacrimi desnădăjduite ale fraților noștri de dincolo de linia Clémenceau, sunte

frații noștri din nefericitul Toronto. Să le trimitem de aici și lor o solie de mângâire și încurajare, că nici un moment nu vom uita de soarta lor și că biserica ortodoxă a Statului Român îi va lua în țarăși cât de curând sub aripile sale ocrotitoare.

Am deplina convingere, că sunt în interpretul fidel al întregului Venerabil Sinod, când cuprins de aceste sentimente, Vă vorbim cu toți:

Să trăiți, Preasfințite Domnule Episcop, la mulți ani cu bine! (Aplauze).

Nr. 2. Conform §-lui 3 din Regulamentul afacerilor interne:

Prezidiul provoacă pe deputații: Dr. Patriciu Țucra, Dr. Ștefan Cioroian, Dr. Eugen Costina, Dr. Sabin Dan și Ascaniu Crișan să îndeplinească oficiul de notari provizori.

Numiții își ocupă locul la masa prezidială.

Nr. 3. La ordinul prezidiului se citește lista deputaților aleși și la apelul nominal din 55 deputați își prezintă în persoană credenționalele 50 deputați cu 52 mandate și anume următorii: Dr. George Adam, Dr. Cornel Ardelean, Dr. Dimitrie Barbu, Dr. Teodor Băbuția, Teodor Baniciu, Petru Băran, Dr. Eugen Beleş, Iuliu Bodea, Dr. Teodor Botiș, Dr. Teodor Burdan, Dr. Ștefan Cioroian, Dr. Aurel Cioban, Dr. George Ciuhandu, Ioan Chera, Dr. Aurel Cosma, Dr. Eugen Costina, George Costina, Ascaniu Crișan, Dr. Sabin Dan, Dr. Ioan Doboșan, Adam Groza, Dr. Aurel Grozda, Iuliu Groșorean, Procopiu Givulescu, Ioan Georgia, Dr. Sever Ispravnic, Dr. Cornel Iancu, Dr. Iuliu Ionescu, Petru Ionașiu, Cornel Lazar, Mihaiu Lucața, Dr. Paraschiv Licareți, Dr. Liviu Luțai, Fabriciu Manuilă, Iosif Moldovan, Dr. Iustin Marșieu, Titus Margineanțiu, Ioan Oprea, Mihaiu Păcățian, Radu Pancu, Adrian Perii, Ioan Popoviciu, Dr. Ioan Robu, Florian Roxin, Gherasim Sârbu, Axente Secula, Trăian Suciuc, Dr. Patriciu Țucra, George Ugliș și Trăian Vățian.

Cinci deputați n'au fost de față dar și-au prezentat credenționalele prin alți deputați, anume: Dr. George Crișan, Vasile Goldiș, Antoniu Mocioni, Dr. Ioan Suciuc, și Emanuil Ungurean.

Nr. 4. În virtutea §-lui 6 din Regulamentul afacerilor interne, deputații se împart în 4 secțiuni și anume:

a) Deputații cercurilor: Arad, Pecica, Curticiu, Chișineu și Șiria constituie secțiunea I, având a verifica pe deputații aleși în secțiunea a II-a. Actele se predau deputatului Mihaiu Păcățian.

b) Deputații cercurilor: Radna, Băneș, Cermeiu, Buteni și B.-Șebăș compun secțiunea II, având a verifica pe deputații din secțiunea a III-a. Actele se predau deputatului Ioan Georgia.

c) Deputații cercurilor: Hălmațiu, Gurahonț, Lipova, Birchiș și Belinț compun secțiunea III, având a verifica pe deputații din secțiunea a IV-a. Actele se predau deputatului Gherasim Sârbu.

d) Deputații cercurilor: Balinț, Timișoara, Vinga, B.-Bomloș și Tofacul-mare constituie secțiunea a IV-a și vor verifica pe deputații din secțiunea I. Actele se predau deputatului Ioan Oprea.

Terminându-se prin aceasta agendele ședinței I, prezidiul anunță proxima ședință pe azi la 4 ore d. m. cu următoarea ordine de zi: verificarea protocolului ședinței prime, rapoartele secțiunilor verificătoare, constituirea sinodului, alegerea comisiunilor și prezentarea exhibitelor întrate la sinod. Cu aceasta ședința se ridică la orele 1 d. m.

Acest protocol s'a cetit și verificat în ședința a III-a din 26 Aprilie (9 Maiu) 1921.

Joan J. Papp, Dr. Eugen Costina,
episcop, președinte. notar provizor.

„Biblia și viața sufletească a poporului.“

De Preotul Nicolae Țandreu.

Lucrare pregătită pentru congresul biblic, ținut în 13 și 14 Aprilie a. e. Nu s'a cetit mai întâi din lipsă de timp și apoi putem zice și din puțină lipsă de atenție față de lucrările celorlalte secții.

(Urmare)

Nu sunt oare și acestea toate, totatătea virtuți, luate din cuprinsul cel bogat al cărții eterne.

Profesori din toate țările lumii au fost trimiși să studieze sistemul de educație englez, recunoscut ca cel mai superior.

Cu un cuvânt spiritul Bibliei și al moralei creștine a străbătut adânc până în cele mai tainice cute ale sufletului englez, dupăcum ne arată așa de frumos și profesorul nostru Ioan Botez în cartea sa: Aspecte din civilizația engleză, în capitolul: Religiozitatea și individualismul poporului englez. Poate nici într-o țară din lume, învățătura lui Hristos n'a pătruns atât de adânc în sufletul omului și n'a adus atât de mult bine omenirii ca în Anglia. Spiritul moralei creștine a străbătut toate manifestările de viață ale civilizației engleze, oglindindu-se în istorie, în literatură, în sistemul de educație . . . în organizarea tuturor instituțiilor publice. Acest spirit îl simți putind în viața cea de toate zilele a Englezului; el încălzește și dă avânt miilor de misionari, cari, în numele Mântuitorului, răspândesc lumină și duc alinarea suferințelor în întunecimile Africii și ale Oceaniei; el temperează cruzimile civilizației moderne prin cel mai larg și mai umanitar sistem de caritate publică: — nicăeri spiritul de caritate nu ajută atât de mult pe aproapele ca în această țară.

Și într'adevăr fiind poporul englez așa de insufletit de duhul Bibliei, dragostea față de deaproapele, nicăeri nu s'arată mai luminat și mai bogat ca în a lui țară. Nicăeri nu se practică caritatea publică pe o scară așa de întinsă ca în Anglia. Nu se întâlnește nicăeri și în același grad, acea sete nepotolită de a se devota pentru binele public: fete tinere din burghezii se înrolează ca surori de caritate în spitale, în număr așa de mare, încât nu mai e nevoie de personal plătit; apostoli laici ai universităților, conferențieri ambulanti, duc poporului din oraș în oraș pâinea științei; tineri titrați ai universităților din Oxford și Cambridge uită de cariera lor, pentru a cheltui mai mulți ani din viața lor în serviciul desmoștenitorilor. (Op citat pag. 81.) În Anglia sunt apoi cele mai multe și mai vechi instituite, așezăminte și societăți de binefacere și de ajutorare. Nici o țară din lume nu se îngrijește de săracii săi atât de mult și atât demult ca Anglia. Ea e cea dintâi țară din Europa, care a dat o organizare sistematică serviciului carității publice.

Din tacsă săracilor se încassa, înainte de 1910, când și-a scris profesorul I. Botez cartea sa din care mi iau informațiile, câte 550 milioane lei anual, adică mai mult de 11 lei de fiecare locuitor, iar din contribuțiile voluntare și din venitele donațiilor se încassau alte 500 milioane lei anual, adică alți 10 lei de fiecare locuitor al Angliei europene. Numai în Londra se adunau pe an 300 milioane lei pentru opere de caritate.

(Va urmă.)

INFORMAȚIUNI.

Dumineca Tomii din acest an a fost o sărbătoare nu numai bisericească, ci și națională și culturală. Fiind ziua deschiderii Sinodului eparhial s'a servit sf. Liturghie și „Chemarea Duhului Sf.“ în biserica catedrală, prin P. S. Sa părintele nostru episcop Ioan, asistat de protopopii: Ioan Georgia, Mihaiu Păcățian, Fabriciu Manuilă, Floria Roxin, Corneț Lazar, Trăian Vățian și diaconul I. Cioara. După sf. Liturghia s'a oficiat *Te-Deum* pentru A. A. L. L. Regale prințul Carol și principesa Elena, moștenitorii tronului. Răspunsurile liturgice le-a executat frumos și înalțitor corul d-lui Vidu din Lugoj. Au asistat la serviciul divin toate autoritățile civile și militare, corpul didactic și elevii dela școale și un public imens. Comparațiile de onoare au defilat.

Ședințele sinodului s'au ținut în sala festivă a Seminarului și s'a terminat Marți seara.

Seara a avut loc în palatul cultural concertul d-lui Vidu. Executarea artistică a programului bogat și variat a stârnit admirația și entuziasmul publicului numeros, ce a asistat.

Inaugurarea bibliotecii A. D. Xenopol. Joi, în 12 Maiu n., a avut loc inaugurarea bibliotecii A. D. Xenopol, dăruită Palatului cultural de văduva regretatului profesor, d-na Rir-a A. Xenopol. În semn de pioasă amintire și recunoștință la orele 10 s'a oficiat în biserica catedrală un parastas pentru odihna sufletului marelui istoric și savant prin P. S. Sa părintele nostru episcop Ioan, asistat de protopopii Dr. Gh. Ciuhandu, Trăian Vățian, Dr. T. Botiș, presbiterii: Alexiu Popovici, Simeon Stana, Eugen Crăciun și diaconul Ioan Cioara. Au luat parte dl ministru Trancu-Iași, autoritățile civile și militare, corpul didactic și elevii școalelor din localitate. Dela catedrală întreaga asistență a trecut la Palatul cultural, unde s'a desfășurat programul inaugurării. Solemnitatea a fost deschisă cu „Innul Regal“, executat de corul seminarial, sub conducerea d-lui Lipovan, subvizor școlar și profesor de cântare. A urmat frumosul și însuflețitul discurs de inaugurare rostit de dl ministru Trancu-Iași și răspunsul d-lui primar Dr. I. Robu. După conferința pâr. Dr. T. Botiș, director seminarial, despre viața și activitatea marelui istoric și savant, festivalul s'a încheiat cu cântarea „Ginta latină“ executată de corul seminarial.

La orele 13 a avut loc un banchet la „Crucea Albă“, în onoare d-lui ministru, la care au participat șefii tuturor autorităților în frunte cu P. S. Sa părintele nostru Episcop.

Dictionar juridic maghiar-român. În editura librăriei diecezane din Arad, a apărut dictionarul juridic-administrativ și financiar maghiar-român, compus de câțiva membri ai tribunalului din Arad. — Acest dictionar, în estenziune de peste 300 pagini, cuprinzând toți termenii juridici, administrativi și financiari, costă 30 Lei.

„Revista teologică.“ a reapărut după o pauză de 4 ani, pricinuită de împrejurările excepționale și nefarabile scrisului românesc, sub patronajul P. S. Sale D-lui arhiepiscop și mitropolit Dr. Nicolae Bălan, redactată de un comitet.

Din cuprinsul bogat al Nrului 1 3, Ianuarie—Martie, însemnăm: „La o nouă viață“

